

ZARZĄDZENIE

Dnia 9 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **K.M.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 9 lipca 2025 r.,

sygnalizacji skazanego potrzeby wznowienie z urzędu postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Krakowie

z dnia 9 kwietnia 2025 r., sygn. akt II AKo 31/25,

**stwierdzam brak podstaw do wznowienie postępowania
karnego zakończonego postanowieniem Sądu Apelacyjnego w
Krakowie z dnia 9 kwietnia 2025 r., sygn. akt II AKo 31/25.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9 kwietnia 2025 r., Sąd Apelacyjny w Krakowie stwierdził brak podstaw do wznowienia z urzędu postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 7 stycznia 2025 r., sygn. akt IV Ka 503/24 (wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa – Podgórze w Krakowie z dnia 11 grudnia 2023 r., sygn. akt II K 1145/22/P).

Pismem z dnia 25 kwietnia 2025 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego), nazwanym wnioskiem o wznowienie postępowania, skazany K.M., na podstawie art. 542 § 3 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 2, 4 k.p.k. w zw. z art. 9 § 1, 2 k.p.k. i art. 544 § 2 k.p.k., zasygnalizował potrzebę wznowienia postępowania z urzędu, albowiem w składzie Sądu Apelacyjnego zasiadał sędzia Sądu Okręgowego X. Y.,

który jako sędzia niższego rzędu orzekał w sprawie należącej do właściwości sądu wyższego rzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wbrew stanowisku przedstawionemu przez skazanego w przywołanym piśmie, Sąd Apelacyjny w Krakowie orzekający w sprawie II AKo 31/25 był należycie obsadzony, a fakt, że w składzie orzekającym zasiadał sędzia Sądu Okręgowego X. Y. delegowany do Sądu Apelacyjnego nie stanowi bezwzględnej przyczyny odwoławczej w postaci nienależytej obsady sądu (art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.), ani sytuacji, gdy sąd niższego rzędu orzekał w sprawie należącej do właściwości sądu wyższego rzędu (art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k.).

Z załączonego do akt Sądu Najwyższego aktu delegacji wynika, iż w dniu 14 listopada 2024 r. sędzia Sądu Okręgowego X. Y., na podstawie art. 77 § 1 pkt 1 u.s.p. został delegowany do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Apelacyjnym w Krakowie od dnia 1 grudnia 2024 r. do dnia 30 listopada 2025 r. Powołany w delegacji przepis art. 77 § 1 pkt 1 ustawy prawo o ustroju sądów powszechnych, obowiązujący w dniu orzekania w sprawie II AKo 31/25 stanowił, iż Minister Sprawiedliwości mógł delegować sędziego, za jego zgodą, do pełnienia obowiązków sędziego w innym sądzie równorzędnym lub niższym, a w szczególnie uzasadnionych wypadkach także w sądzie wyższym, mając na względzie racjonalne wykorzystanie kadr sądownictwa powszechnego oraz potrzeby wynikające z obciążenia zadaniami poszczególnych sądów.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowane jest stanowisko, iż uchybienie o jakim mowa art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. powstaje wtedy, gdy sędzia nie ma w ogóle delegacji do orzekania w danym sądzie, jak i wtedy, gdy jego delegacja nie spełnia ustawowych wymogów warunkujących ważność i skuteczność aktu delegowania. Sytuacja taka przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie nie miała miejsca, albowiem sędzia Sądu Okręgowego X. Y. był uprawniony do orzekania w Sądzie Apelacyjnym w Krakowie w oznaczonym czasie na podstawie i w związku z treścią aktu delegacji. Stąd też sąd, w składzie którego orzekał, był sądem należycie obsadzonym.

W sprawie nie zaistniała także bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k., tj. sytuacja, gdy sąd niższego rzędu orzekał w sprawie

należącej do właściwości sądu wyższego rzędu. Z treści pisma skazanego wynika, iż ten upatruje zaistnienia omawianego uchybienia w związku z faktem orzekania sędziego sądu okręgowego w sądzie apelacyjnym, a więc sytuacji, gdy sąd niższego rzędu orzekał w sprawie należącej do właściwości sądu wyższego rzędu. Przepis art. 544 § 1 k.p.k. stanowi, że w kwestii wznowienia postępowania orzeka sąd okręgowy, zaś w kwestii wznowienia postępowania zakończonego orzeczeniem sądu okręgowego – sąd apelacyjny. Sąd orzeka w składzie trzech sędziów. W sprawie II AKo 31/25 właściwym do orzekania był sąd apelacyjny, albowiem zagadnienie wznowienia z urzędu postępowania dotyczyło prawomocnego wyroku sądu okręgowego – a dokładnie wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 7 stycznia 2025 r., sygn. akt IV Ka 503/24. Oznacza to, że Sąd Apelacyjny w Krakowie orzekając w sprawie II AKo 31/25, był właściwym do jej rozpoznania, zgodnie z obowiązującymi przepisami. Był również należycie obsadzony, mimo, iż w jego składzie orzekał sędzia Sądu Okręgowego, albowiem uprawnienie sędziego X. Y. do orzekania w sądzie wyższego rzędu wynikało z aktu delegowania.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzić trzeba, iż nie zachodzi podstawa do wznowienia postępowania z urzędu w sprawie II AKo 31/25 zakończonej postanowieniem z dnia 9 kwietnia 2025 r.

Na marginesie należy zauważyć, że zgodnie z art. 542 § 3 k.p.k. w wypadku ujawnienia się jednego z uchybień z art. 439 § 1 k.p.k. postępowanie wznowia się z urzędu. Oznacza to, że strona nie może złożyć wniosku o wznowienie postępowania rozumianego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, może natomiast sygnalizować (art. 9 § 2 k.p.k.) zaistnienie takiego uchybienia. W wypadku braku zaistnienia sygnalizowanej podstawy wznowienia postępowania z urzędu, nie jest wymagane wydanie w tej mierze orzeczenia, co oznacza, iż wystarczające jest wydanie stosownego zarządzenia (zob. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2005 r., I KZP 5/05, OSNKW 2005, z. 6, poz. 48).

[WB]

[r.g.]

